Lietas arhīva Nr. C-3047-20/40
ECLI:LV:ZRT:2020:1124.C73304720.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Ogrē 2020.gada 24.novembrī

Zemgales rajona tiesa
tiesnese N. Zavadska,
rakstveida procesā izskatīja civillietu SIA „Intrum Latvia" prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2020.gada 7.februārī Zemgales rajona tiesā prasītāja SIA „Intrum Latvia" iesniedza prasības pieteikumu pret atbildētāju /pers. A/ par parāda piedziņu, kurā, pamatojoties uz Civillikuma 1., 1587., 1589., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1759., 1765., 1798., 1801., 1805., 1806., 1811., 1828., 1832., 1835., 1934., 1943., 1946.pantu, Ministru kabineta 2013.gada 29.janvāra noteikumu Nr. 61 „Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi" 2.punktu, likuma „Parādu ārpustiesas atgūšanas likums" 6.pantu, lūdz piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai aizdevuma summas parādu 3900,25 *euro*, aizdevuma lietošanas procentus 2013,69 *euro*, aizdevuma līguma administrēšanas maksu 45,60 *euro*, līgumsodu 350,61 *euro*, likumiskos procentus 527,18 *euro*, parāda piedziņas izdevumus 17 *euro*, valsts nodevu 508,81 *euro*, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,37 *euro*, ar brīdinājuma izskatīšanu saistītos izdevumus 5,44 *euro*, kā arī apstiprināt prasītājas tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no neapmaksātā parāda pamatsummas līdz sprieduma izpildei.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2016.gada 15.janvārī Bigbank AS Latvijas filiāle ar atbildētāju noslēdza aizdevuma līgumu Nr. /numurs/ par aizdevuma summas 4000 *euro* izsniegšanu. Savukārt atbildētāja apņēmās atmaksāt aizdevumu, procentus par aizdevuma lietošanu un citus no aizdevuma līguma izrietošos maksājumus saskaņā ar maksājuma grafika noteikto kārtību. Ievērojot to, ka atbildētāja neveica maksājumus saskaņā ar maksājumu grafikā noteikto kārtību un maksājumu kavējums pārsniedza 30 dienas, Bigbank AS Latvijas filiāle vienpusēji atkāpās no aizdevuma līguma ar 2017.gada 10.novembri un pieprasīja tūlītēju parāda atmaksu.

2018.gada 1.novembrī prasītāja ar Bigbank AS Latvijas filiāli noslēdza cesijas līgumu, saskaņā ar kura nosacījumiem prasītāja ieguva prasījuma tiesības uz atbildētājas saistībām ar visām blakus tiesībām.

[2] Atbildētājas rakstveida paskaidrojumi ne tiesas noteiktajā 30 dienu termiņā no prasības pieteikuma nosūtīšanas dienas, ne arī vēlāk tiesā nav saņemti.

[3] Ar Zemgales rajona tiesas tiesneses 2020.gada 23.marta lēmumu noteikts lietas izskatīšanas datums tiesas sēdē 2020.gada 24.novembrī plkst. 10.00.

2020.gada 27.oktobrī, pamatojoties uz likuma „Covid – 19 infekcijas izplatības pārvaldības likums" 10.pantu, nolemts civillietu izskatīt rakstveida procesā 2020.gada 24.novembrī, vienlaikus norādot, ka civillietu skatīs tiesnese N. Zavadska, nosakot lietas dalībniekiem termiņu noraidījuma pieteikšanai, paskaidrojumu vai citu procesuālo lūgumu iesniegšanai tiesā līdz 2020.gada 16.novembrim.

Pusēm par lietas izskatīšanas vietu un laiku, noraidījuma pieteikšanu tiesnesei, sprieduma pieejamības datumu un tā saņemšanas iespējām paziņots 2020.gada 27.oktobrī, nosūtot tiesas paziņojumu prasītājai uz tā elektroniskā pasta adresi, bet atbildētājai uz deklarēto dzīvesvietas adresi.

Lietas dalībnieku papildus paskaidrojumi noteiktajā termiņā tiesā nav iesniegti, iebildumi nav celti, lūgumi vai noraidījums tiesnesei nav pieteikts.

Motīvu daļa

[4] Pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji.

[5] Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Ievērojot Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu, pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

[5.1] No lietas materiāliem redzams, ka 2016.gada 15.janvārī starp Bigbank AS Latvijas filiāli, kā aizdevēju un /pers. A/, kā aizņēmēju, noslēgts aizdevuma līgums Nr. /numurs/, saskaņā ar kuru atbildētājai izsniegts aizdevums 4000 *euro* apmērā, ar atmaksas termiņu līdz 2021.gada 15.janvārim *(lietas 11.-14.lapa)*.

[5.2] 2017.gada 10.novembrī Bigbank AS Latvijas filiāle nosūtīja atbildētājai paziņojumu par vienpusēju atkāpšanos no aizdevuma līguma, norādot informāciju par parāda apmēru uz atkāpšanas dienu *(lietas 23.lapa)*.

Civillikuma 1589.pants paredz, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Aizdevuma līguma 2.1.apakšpunktā noteikts, ka aizdevējs ir tiesīgs pirms termiņa vienpusēji atkāpties no Līguma un pieprasīt tūlītēju parāda atmaksu no aizņēmēja, gadījumā, ja aizņēmējs ir nokavējis no Līguma izrietošās maksājuma saistības izpildi vairāk kā 30 dienas.

No lietas materiāliem pievienotā parāda aprēķina redzams, ka atbildētāja pēdējo maksājumu veikusi 2016.gada 15.septembrī *(lietas 10.lapa)*.

Tiesa atzīst, ka atbildētāja ir pieļāvusi līguma pārkāpumu un nav veikusi ikmēneša maksājumus noteiktajā termiņā un apmērā, līdz ar ko aizdevējs pamatoti izmantojis līguma vispārīgo noteikumu 2.1.apakšpunktā pielīgto tiesību par vienpusēju atkāpšanos no līguma, pieprasot atbildētājai atmaksāt parādu pilnā apmērā.

[5.3] 2018.gada 1.novembrī starp Bigbank AS Latvijas filiāli, kā cedentu un SIA „Intrum Latvia", kā cesionāru, noslēgts cesijas līgums, saskaņā ar kuru prasītājai cedētas cedenta prasījuma tiesības pret /pers. A/, kas izriet no 2016.gada 15.janvāra aizdevuma līguma. 2018.gada 27.novembrī parādniecei paziņots par kreditora maiņu *(lietas 21., 22., 24.lapa)*.

Tiesa atzīst, ka cesijas līgums noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām, kā arī lietā nav pierādījumi tam, ka cesijas līgums būtu apstrīdēts. Līdz ar to SIA „Intrum Latvia" ir prasījuma tiesības pret atbildētāju, kas izriet no 2016.gada 15.janvāra starp Bigbank AS Latvijas filiāli un /pers. A/ noslēgtā aizdevuma līguma Nr. /numurs/.

[6] Prasītāja lūdz piedzīt aizdevuma summas parādu 3900,25 *euro* apmērā.

Civillikuma 1587.pants noteic, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Civillikuma 1934.pantā noteikts, ka ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās. Savukārt Civillikuma 1943.pantā noteikts, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

[6.1] Atbildētājai saskaņā ar aizdevuma līgumu bija pienākums maksāt aizdevuma ikmēneša maksājumus kopā ar procentiem par aizdevuma lietošanu un administrēšanas maksu saskaņā ar līgumā noteikto atmaksas kārtību (grafiku).

No lietas materiāliem pievienotā parāda aprēķina apstiprinās, ka atbildētāja pieļāvusi ilgstošu saistību neizpildi, neveicot ikmēneša maksājumus atbilstoši līgumā pielīgtajiem termiņiem un apmēriem, kā rezultātā atbildētājai izveidojies neizpildīto saistību apmērs 3900,25 *euro* apmērā *(lietas 10.lapa)*.

Atbildētājai par parāda esību un nepieciešamību to samaksāt paziņots vairākkārtīgi, proti, 2017.gada 10.novembrī un 2018.gada 27.novembrī, ko apstiprina lietā pievienotie paziņojumi *(lietas 23., 24.lapa)*.

[6.2] Ievērojot to, ka atbildētāja nav izmantojusi savas Civilprocesa likumā paredzētās tiesības, proti, nav sniegusi rakstveida paskaidrojumus, nav cēlusi iebildumus par prasību, nav apstrīdējusi prasības pieteikumā minētos faktus, kā arī atbilstoši Civillikuma 1838.pantam nav iesniegusi pierādījumus, kas apliecinātu parāda samaksu, tiesa atzīst, ka ar lietā iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem prasītāja ir pierādījusi sava prasījuma pamatotību un no atbildētājas par labu prasītājai ir piedzenams aizdevuma summas parāds 3900,25 *euro* apmērā.

[7] Prasītāja lūdz piedzīt aizdevuma lietošanas procentus 2013,69 *euro* apmērā par laiku no 2016.gada 16.augusta līdz 2017.gada 10.novembrim.

Civillikuma 1753.pantā noteikts, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Savukārt Civillikuma 1756.pants noteic, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu vai likumu.

Civillikuma 1946.pants noteic, ka procenti par aizdevumiem ir dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

[7.1] Aizdevuma līguma pamatnoteikumos noteikts, ka par aizdevuma izmantošanu aizņēmēja maksā aizdevējam līgumā noteiktos aizdevuma procentus. Tiesa konstatē, ka aizdevuma līgumā puses vienojušās par procentu likmi 45 % gadā.

Tādējādi tiesa secina, ka puses ir pielīgušas procentu maksājumu par aizdevuma izmantošanu, kas dod prasītājai tiesības prasīt līgumisko procentu piedziņu par līguma darbības periodu.

No lietas materiāliem pievienotā parāda aprēķina secināms, ka aprēķinātie un nesamaksātie aizdevuma lietošanas procenti par laiku no 2016.gada 16.augusta līdz 2017.gada 10.novembrim ir 2013,69 *euro (lietas 10.lapa)*.

Aizdevuma lietošanas procenti aprēķināti līdz brīdim, kad aizdevējs vienpusēji atkāpās no aizdevuma līguma, līdz ar to tiesa atzīst, ka prasītāja tiesīgi norādījusi periodu par kuru procenti aprēķināti.

[7.2] Tiesai nav iesniegtas ziņas, kas dotu pamatu apšaubīt veiktā aprēķina pamatotību – atbildētāja nav apstrīdējusi prasītāja veikto aprēķinu atbilstību līguma noteikumiem, kā arī nav iesniegusi pierādījumus, kas dotu pamatu atzīt, ka procentu maksājumi veikti līgumā noteiktajā kārtībā, līdz ar to tiesa atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami procenti par aizdevuma lietošanu 2013,69 *euro* apmērā.

[8] Prasītāja lūdz piedzīt aizdevuma līguma administrēšanas maksu 45,60 *euro* apmērā par laiku no 2016.gada 16.jūnija līdz 2017.gada 10.novembrim.

[8.1] Aizdevuma līguma pamatnoteikumos noteikts, ka aizņēmēja maksā aizdevējam aizdevuma līguma ikmēneša administrēšanas maksu 2,85 *euro* apmērā. Tādējādi tiesa secina, ka puses ir pielīgušas ikmēneša maksu par aizdevuma līguma administrēšanu, kas dod prasītājai tiesības prasīt aizdevuma līguma administrēšanas maksu. Turklāt atbildētāja, slēdzot aizdevuma līgumu, ar tā nosacījumiem iepazinās un apņēmās tos pildīt, ko apliecināja ar savu parakstu.

No lietas materiāliem pievienotā parāda aprēķina secināms, ka aizdevuma administrēšanas maksa par laiku no 2016.gada 16.jūnija līdz 2017.gada 10.novembrim ir 45,60 *euro (lietas 10.lapa)*.

[8.2] Tiesai nav iesniegtas ziņas, kas dotu pamatu apšaubīt veiktā aprēķina pamatotību – atbildētāja nav apstrīdējusi prasītāja veikto aprēķinu atbilstību līguma noteikumiem, līdz ar to tiesa atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājai piedzenama aizdevuma līguma administrēšanas maksa 45,60 *euro* apmērā.

[9] Prasītāja lūdz piedzīt līgumsodu 350,61 *euro* apmērā par laiku no 2017.gada 16.jūnija līdz 2017.gada 10.novembrim.

Civillikuma 1716.panta pirmā un trešā daļa noteic, ka līgumsods ir pamet̄ums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā). Līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) var tikt noteikts pieaugošs, taču kopumā ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra.

[9.1] Aizdevuma līguma vispārējo noteikumu 4.1.punktā noteikts, ka no līguma izrietošo maksājumu kavējumu gadījumā, aizņēmējs maksā aizdevējam līgumsodu 0,5% apmērā no nokavēto maksājumu summas par katru kavējuma dienu.

No lietas materiāliem pievienotā parāda aprēķina izriet, ka par maksājumu kavējumiem atbildētājai ir aprēķināts līgumsods par laiku no 2017.gada 16.jūnija līdz 2017.gada 10.novembrim 365,88 *euro* apmērā, ko prasītāja samazinājusi līdz 350,61 *euro (lietas 10.lapa)*.

Lietā nav strīda par to, ka atbildētāja nav veikusi līguma maksājumu grafikā noteiktos maksājumus, tādejādi ir iestājusies atbildētājas saistība ciest līgumsodu.

[9.2] Vērtējot līgumsoda proporcionalitāti, tiesa atzīst, ka tas ir samērīgs ar galveno saistību apmēru un atbilst vispārējiem taisnīguma un samērīguma principiem. Lietā nav konstatējama prasītājas negodprātīga un atbildētājas tiesību aizskaroša rīcība, līdz ar to tiesa atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājai piedzenams līgumsods 350,61 *euro* apmērā.

[10] Prasītāja lūdz piedzīt likumiskos procentus 527,18 *euro* apmērā par laiku no 2017.gada 11.novembra līdz 2020.gada 31.janvārim.

Civillikuma 1652.panta pirmās daļas 3.punkts noteic, ka parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai.

Civillikuma 1759.panta 1.punkts noteic, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Savukārt Civillikuma 1765.panta pirmā daļa noteic, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

[10.1] No lietas materiāliem konstatēts atbildētājas maksājumu saistību kavējums, kas dod pamatu prasītājai lūgt piedzīt no atbildētājas likumiskos

nokavējuma procentus, un kas aprēķināti pēc aizdevēja vienpusējas atkāpšanas no aizdevuma līguma līdz prasības pieteikuma sastādīšanas dienai.

[10.2] Atbildētāja nav apstrīdējusi prasībā ietverto likumisko nokavējuma procentu parāda aprēķinu, kā arī nav iesniegusi pierādījumus, kas apliecinātu samaksas faktu, līdz ar to tiesa atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami likumiskie nokavējuma procenti 527,18 *euro* apmērā.

[11] Prasītāja lūdz piedzīt parāda piedziņas izdevumus 17 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 2.panta 1.punktu, likuma mērķis ir reglamentēt kreditora un parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēja tiesības un pienākumus parāda atgūšanas jomā. Minētā likuma 3.panta septītā daļa noteic, ka parāda atgūšanu cesionārs veic, ja cesionārs prasījuma tiesības uz cesijas pamata ieguvis savas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros, uz cesionāru attiecināmas šajā likumā paredzētās parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēja tiesības un pienākumi.

[11.1] Lietas materiālos atrodas prasītāja 2018.gada 27.novembra kreditora maiņas paziņojums *(lietas 24.lapa)*.

Ministru kabineta 2013.gada 29.janvāra noteikumu Nr. 61 „Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi" 2.punktā un 2.1.apakšpunktā noteikts, ka parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējam ir tiesības no parādnieka pieprasīt, lai tas atlīdzinātu pamatotus parāda atgūšanas izdevumus, kas atbilst šādam pieļaujamam apmēram: par rakstiska paziņojuma sagatavošanu un nosūtīšanu parādniekam, kurā sniegta informācija par parāda esību un aicinājums labprātīgi izpildīt kavētās maksājuma saistības, un par nepieciešamajām darbībām parādnieka faktiskās kontaktinformācijas noskaidrošanai, ja parādnieks nav sasniedzams – kopā ne vairāk kā 7,00 *euro*. Noteikumu 2.2.apakšpunktā noteikts, ka par citām parāda atgūšanai papildus veiktajām darbībām – kopā ne vairāk kā 10,00 *euro* parāda atgūšanas procesā, līdz parādnieks izpildījis maksājuma saistības pret parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēju vai kreditoru.

Minēto Ministru kabineta noteikumu Nr. 61 projekta sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojuma (anotācija) 4.punktā norādīts: „Pieprasot atlīdzināt izdevumus, kas radušies saistībā ar parāda atgūšanu, parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējam ir pienākums parādniekam norādīt izdevumus veidojošās pozīcijas, lai nodrošinātu Ārpustiesas parādu atgūšanas likumā noteikto prasību, ka izdevumi ir samērīgi un objektīvi pamatoti". *(skat. Tiesību aktu projektu reģistrs/Anotācija www.mk.gov.lv)*.

[11.2] Tiesa atzīst, ka prasītāja, atbilstoši Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 6. pantam un Ministru kabineta noteikumu Nr. 61 2.1.apakšpunktam, ir pierādījusi ārpustiesas parāda atgūšanas izdevumus 7,00 *euro* apmērā (par rakstiska paziņojuma sagatavošanu un nosūtīšanu parādniecei, kurā sniegta informācija par parāda esību un aicinājums labprātīgi izpildīt kavētās saistības), un šajā daļā prasība ir apmierināma.

Savukārt prasījums par ārpustiesas parāda atgūšanas izdevumu 10,00 *euro* apmērā noraidāms kā nepamatots, jo lietā iesniegtais atbildētājai nosūtītais paziņojums par parādu ar aicinājumu nokārtot saistības *(lietas 24.lapa)* ir uzskatāms par Ministru kabineta noteikumu Nr. 61 2.1.apakšpunktā noteikto ārpustiesas parāda atgūšanas darbību un ar to veikšanu radušos izdevumu apliecinošu dokumentu.

Par citām parāda atgūšanai papildus veiktajām darbībām *(Ministru kabineta noteikumu Nr. 61 2.2.apakšpunkta izpratnē)* pierādījumi lietā nav iesniegti.

[12] Prasītāja lūdz piedzīt ar brīdinājuma izskatīšanu saistītos izdevumus 5,44 *euro* apmērā.

Atbildētājas saistība piespiedu izpildīšanai brīdinājuma kārtībā nav nodota un prasītāja uzskata, ka ir atlīdzināmi ar brīdinājuma izskatīšanu saistītie izdevumi *(lietas 8.lapa)*. Pārbaudot Tiesu informācijas sistēmas datus, tiesa konstatē, ka maksājuma uzdevums par summu 5,44 *euro* apmērā ir piesaistīts citai lietai (Zemgales rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļas lietā Nr. /numurs/ par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā). Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka minētie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir izlietoti lietā Nr. /numurs/ un nav izmantojami konkrētās civillietas ietvaros. Civilprocesa likums neparedz šādu izdevumu ieskaitīšanu, ceļot prasību prasības tiesvedības kārtība, vai to atmaksu.

Līdz ar ko prasība daļā par ar brīdinājuma izskatīšanu saistīto izdevumu piedziņu, kas prasītājai radušies, vēršoties pret atbildētāju ar pieteikumu par saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā saskaņā ar Civilprocesa likuma 50.[1] nodaļas normām, ir noraidāma.

[13] Prasītāja lūdz apstiprināt tiesības saņemt likumiskos procentus – 6% gadā no neapmaksātās pamatparāda summas līdz sprieduma izpildei.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu, prasītājai ir atzīstamas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos nokavējuma procentus sešus procentus no simta gadā no pamatparāda summas, ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

[14] Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, [..].

Ņemot vērā, ka tiesa ir atzinusi, ka prasība ir apmierināma daļēji, 6844,33 *euro* apmērā, kas ir 99,85 % no pieteiktās prasības summas, līdz ar to no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami samaksātie tiesas izdevumi proporcionāli apmierinātajai daļai, proti, valsts nodeva 508,05 *euro* apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,36 *euro* apmērā *(lietas 6., 7., 9.lapas)*.

[15] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Ar Ministru kabineta 2020.gada 6.novembra rīkojuma Nr. 655 „Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu" 1.punktu visā valsts teritorijā izsludināta ārkārtējā situācija no 2020.gada 9.novembra līdz 2020.gada 6.decembrim. Minētā rīkojuma 3.punktā noteikts, ka ārkārtējās situācijas laikā ir piemērojami normatīvie akti Covid-19 infekcijas izplatības un seku pārvarēšanas jomā.

Atbilstoši 2020.gada 11.novembra Tieslietu ministrijas vadlīniju Nr. 1 22.1/3662 par tiesu darba organizēšanu ārkārtējās situācijas laikā no 2020.gada 9.novembra, 1.punktam ārkārtējās situācijas laikā ir piemērojams likums „Par valsts apdraudējuma un tā seku novēršanas un pārvarēšanas pasākumiem sakarā ar Covid-19 izplatību".

Saskaņā ar likuma „Par valsts apdraudējuma un tā seku novēršanas un pārvarēšanas pasākumiem sakarā ar Covid-19 izplatību" 16.panta trešo daļu sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nosakāms 60 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93., 96., 97., 193., 194., likuma „Par valsts apdraudējuma un tā seku novēršanas un pārvarēšanas pasākumiem sakarā ar Covid-19 izplatību" 16.panta trešo daļu, tiesa

nosprieda:

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „Intrum Latvia", reģistrācijas Nr. 40203088409, aizdevuma summas parādu 3900,25 *euro*, aizdevuma lietošanas procentus 2013,69 *euro* par laiku no 2016.gada 16.augusta līdz 2017.gada 10.novembrim, aizdevuma līguma

administrēšanas maksu 45,60 *euro* par laiku no 2016.gada 16.jūnija līdz 2017.gada 10.novembrim, līgumsodu 350,61 *euro*, likumiskos procentus 527,18 *euro* par laiku no 2017.gada 11.novembra līdz 2020.gada 31.janvārim, parāda atgūšanas izdevumus 7 *euro*, kā arī tiesas izdevumus 513,41 *euro*, kopā 7357,74 *euro* (septiņi tūkstoši trīs simti piecdesmit septiņi *euro* 74 centi).

Samaksa veicama SIA „Intrum Latvia", AS „Luminor Bank" norēķinu kontā Nr. LV84NDEA0000081667899.

Atzīt SIA „Intrum Latvia", reģistrācijas Nr. 40203088409, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus 6% (sešus procentus) no simta gadā - no pamatparāda summas 3900,25 *euro* (trīs tūkstoši deviņi simti *euro*, 25 centi).

Noraidīt prasību daļā par parāda piedziņas izdevumu 10 *euro* un ar brīdinājuma izskatīšanu saistīto izdevumu 5,44 *euro* piedziņu no /pers. A/, personas kods /personas kods/.

Noteikt atbildētājai termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 60 (sešdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas – 2020.gada 24.novembra, Zemgales apgabaltiesas Aizkraukles tiesu namā, iesniedzot apelācijas sūdzību Zemgales rajona tiesā (Ogrē).

Tiesnese N. Zavadska